

A csalódás nem gát, a kor nem akadály - Nők Lapja, 2013. február 13

A lehető legfontosabb lecke, amit nem tanítanak iskolában, a párválasztás. Lassan már otthoni mintát sem hoznak magukkal a gyerekek, legföljebb azt, hogy majd ők nem így fogják! De mitől épülnek falak a férfiak és nők közé, s le lehet-e bontani azokat?

Társ egy életre, szép idea. Ám ahhoz, hogy azt megjelje valaki, bizonyos lépések kihagyhatatlanok. Mert az élet összekötését meg kellene előznie néhány dolognak, mint például az alapos megismerésnek, a finom közeledésnek, a kölcsönös vonzalomnak, a bizonyosságnak, amit követhetne a döntés, majd az elköteleződés. A keresés, az ismerkedési vágy óriási, sokan hirdetnek, és van honlap, melyen kétpercenként regisztrál egy társra vágyó.

SZÁMÍTHASSUNK EGYMÁSRA

Erdélyi Zsuzsanna ötvenes asszony, egzisztenciával, rendes otthonnal, önálló, felnőtt gyerekekkel. Húsz éve vált el, azóta keresi az igazit, és boldog lenne, ha megoszthatná egy férfival a mindennapjait. Hirdetést, internetes keresést és társkereső irodát egyaránt igénybe vett, de nem leli a férfit, aki őt keresi. Az egyik netes hirdetésére hat nap alatt ezerhatszáz levél érkezett. Mint meséli, a legifjabb jelentkező tizenkilenc éves, unatkozó jómódú család sarja volt, a legidősebb még fickándozni akaró nyolcvankét éves, aki a lakását is ráhagyta volna, ha utazgat vele kicsit. Zsuzsanna azonban nem bukik a szélsőségekre, igazi, őszinte, szerető párt keres. – A válasom óta több hosszabb-rövidebb kapcsolatom volt, de mindig becsaptak, kihasználtak – mondja szomorúan.

– Az ismerkedést levelezéssel, telefonálással kezdem, aztán a személyes találkozásnál gyakran kiderül, semmi nem igaz az addig elhangzottakból. Belefutottam unatkozó nőbe, más húsz centivel magasabbnak, harminc kilóval kevesebbnek mondta magát, és akadt olyan küllemű is, akit miután messziről megláttam, elmenekültem. Nekem olyan társ kell, akire számíthatok, aki számíthat rám, aki tolerálja, hogy reggel hatkor dolgozni megyek, és olykor este nyolcra érek haza. A magány, az érzelmi egyedüllét nyomasztó, különösen, ha az ember egy Pest melletti településen él, ahol hétvégén senki nem nyitja rá az ajtót – kesereg. – Tudja, néha görcsös a keresésem, de megalkudni nem akarok!

Deák Hédi fiatal, agilis angoltanár, aki az álmait nem csupán kergeti, hanem tesz is a valóra válasukért. Ő ki meri mondani, hogy aktív párkereső, aki kitalálta a „Kötődés” Pártaláló Klubot, ami se nem iroda, se nem internetes portál. Hédi januártól dolgozik a klubon, és néhány hét alatt negyvenen jelentkeztek be a rendezvényeire. A kötődés érdekében lesz ismerkedős teadélután, zenés és irodalmi est, kirándulás és közös színházlátogatás is. Hédi figyel arra, hogy a rendezvényeken optimális legyen a nemek aránya, hogy korban összeillő férfiak és nők jelenjenek meg. – Érzem, az internetes ismerkedés ideje lassan lejár, mert sok az ál társkereső, a nő, a szexpartnerre vadászó, szórakozni akaró – teszi hozzá.

– Harminchét éves férfi ügyfelem mondta, ezer megírt levél után mindössze húsz nővel sikerült találkoznia. Az ő statisztikája szerint tíz interneten elküldött levélből egyre jön értékelhető válasz.

A sikertörténet ritka. Például én magam is folyton végletekbe szaladok bele. Hozzám a komolytalan férfiak futnak be, nagy csalódás után, amikor még nem állnak készen az új párkapcsolatra, csak vigaszt keresnek egy nő karjaiban. A másik csoport azoké, akik néhány

hét után házassági ajánlattal állnak elő, de nincs egzisztenciájuk, és gond van az EQ-val és az IQ-val egyaránt. Nem csoda hát, ha a nők jó része bizalmatlan.

„FANTOMOKKAL NEM...”

– Trendi összejöveteleken nem lehet ismerkedni, helyesebben az érzelmi szükségleteimet nem elégíti ki –, magyarázza egy harmincas közgazdász a Múzeum körüti kávéházban. Állítja, ő komoly társat keresne, de nincs hol. A fiatalember szerint a lányok a hibásak, mert ismerkedés után azonnal és gondolkodás nélkül elégítik ki a fiúk aktuális szexuális igényét, kiégnek, hiszen húsz-huszonkét éves korukra már négy-öt testi kapcsolaton is túl vannak, így nehéz közülük választani.

Zsanett jogász, negyvenéves, alig idősebb a közgazdász fiúnál, de neki épp a srácokkal van baja, talán mert nem akar bejárónő, pótanya lenni, mert már elért valamit, és inkább egyedül marad, mint hogy megalkudjon. Zsanett két éve keres társat, és mint mondja, regényt tudna írni a tapasztalatairól.

– Alig van hely, ahol értelmes, intelligens emberek találkozhatnak, marad a hirdetés és a net, ami olcsó. De a net kockázatos, sok a szélhámos, az örült, sokan kép nélkül leveleznének, ismerkednének, de én fantomokkal nem állok szóba, márpedig ha nem válaszolok, durvákká válnak, szidnak. Ha hirdetek, igényt fogalmazok meg, de gyakran nivótlan válaszok jönnek, érezhetően óriási gondolatbeli különbségekkel. Ha mégis találkozom valakivel, éber vagyok, fontos, hogy hova hív. Elsőre egy órát adok neki, és általános dolgokról beszélünk, közben figyelek minden jelre. Volt olyan is, hogy tíz perc után közöltem, nekem nem jött be, és elbúcsúztam. Sok a perverz, még az is előfordult, hogy egy meleg srác rajtam akarta tesztelni, tényleg meleg-e – magyarázza szomorúan. És a nettel kapcsolatban igaza lehet Zsanettnek, mert egy kutatás azt írja, bár a net olcsó, egyre népszerűtlenebb a komoly közönség körében, mert a regisztráltak 60 százaléka olyan, akinek a normál életben sincs esélye a társtalálásra, 20 százalék masször vagy prostituált, 10 százalék önimádó plázacica vagy nő kalandor, és mindössze a maradék 10 százalék normális, akiknek jó része áldozatul esik a többieknek.

ÉKSZEREK, BUNDA, KÜLFÖLDI ÚT

Áldozat persze bárki lehet. Az örök keresgélőkről az irodákban tucatnyi történet kering. Az egyik társkereső iroda vezetője azt mondta: „Jók a balekok, mert nyitott a szívük, és vastag a pénztárcájuk!” Károly a szebb jövő, a szerelem jegyében mindig mindent egy lapra tesz fel. Hogy elvesztette az eszét, hogy áldozat-e, vagy csak maga keresi magának a bajt, ki-ki döntse el.

A listája mindenesetre hosszú, négy feleség, három barátnő szerepel rajta, most mégis szoknya után sóvárog.

– A csalódás nem gát, a kor nem akadály, hiába vagyok hatvankilenc, ha forró a vérem, sok a tesztoszteronom – mondja nevetve kedvenc randihelyén, a Városmajorban.
– Szégyen, hogy nem tudok asszony nélkül élni? Vagy legyek büszke? Orvosnő. Táncosnő. Ügyvédnő. Ez a feleségek sora. Ház, lakás, ház, meg ami benne volt. Ezt vitték el, de én nem omlottam össze. Ismerkedtem, jött a következő, és újrakezdtem, fölálltam a szó minden értelmében.

Az élettárs az más, őket a barátok mutatták be, csak az utolsót ismertem meg hirdetéssel, de hát ők is mind átverték. Ékszerek, bunda, külföldi út, minden kellett nekik, aztán jött egy fiatalabb, sármosabb, és leléptek – nevet, talán kínjában.

– Most óvatos leszek, elit irodákba jelentkeztem, majd ők közvetítenek nekem. Képzelve, decemberben elmentem egy társas útra Marokkóba. Reméltem, lesz egy szabad özvegy, akit megismerhetek, de a csoportban öt facér, vadászó nő volt. Iszonyú! És mind engem akart! – húzza ki magát.

– Persze egyhez sem értem hozzá! Őrizték az ajtómat meg egymást is. Kis híján összeverekedtek, ami már nekem is sok volt. Így hát egész héten egyedül háltam. A magamfajta öreg csontra ugrik egy bizonyos réteg, mert én még udvarolok, bókolok. De közben tudom, akik rám leselkednek, azok elég rafkósak, nem árt hát résen lenni, sok a gatyapecér.

A legtöbb társkereső férfi azonban nem udvarol, nem bókol, és a nőkről alkotott véleménye is igen lesújtó.

A leggyakrabban használt kifejezéseik a következők: pénzéhes, félművelt, felszínes, könnyűvérű, divatmániás, ezotériaőrült, háziállatgyűjtő, elvárása a nettó ötszázezres fizetés, lusta, rossz háziasszony, szexmániás. Természetesen hasonló jelzőkért a nők sem kapnak kézbe szótárt, ontják, hogy az önjelölt pasik ápolatlanok, műveletlenek, motiválatlanok, hazudósak, alacsony a szexuális kultúrájuk, lelki sérültek, gyávák, sok köztük „az anyuka pici fia”, a bunkó, a portyázó, az ál társkereső.

A Kaposvárott is működő Cronos társkeresőben mindezt nem erősíti meg az irodavezető, Hurtonyné Haller Éva, pedig három éve foglalkozik a párra vágyókkal. Azt mondja, a hozzájuk fordulók kulturáltak, az elvárásaik reálisak, nem manipulálnak az adatlapjukkal, nem hazudnak, hiszen egy kisvárosban úgymint minden kiderül.

– Nálunk a harminc és ötven közötti korosztályból kerül ki a legtöbb társkereső, és azonos a nemek aránya, szinte mindenki talál kedvére valót, ha akar. Hatvan fölött több a nő, nekik nehezebb dolguk van. Ami az extra igényt illeti, egyre többen keresnek hívó, vallásos társat, ám az, hogy csak kék szemű, csak száznyolcvan centinél magasabb lehet, ritka óhaj, inkább a belső érték, a hasonló érdeklődés fontos – magyarázza.

H. Kinga és özvegy édesanyja is itt talált társra:

– Három éve kerestem föl a kaposvári tárkereső irodát, mert szerettem volna, ha özvegy édesanyám megosztja valakivel a magányát. A sors iróniája, hogy megláttam ott egy fiú hirdetését, és én találtam párt néhány héten belül. Összeházasodtunk, férjem, gyermekem lett, de később Éva közreműködésével anyu is rátalált arra a komoly, értékes emberre, akivel azóta együtt van, és nagyon boldog.

NE LEGYEN RABJA A DIÉTÁKNAK!

Nagy Ferenc budapesti, átlagos külsejű, negyvenöt éves, elvált férfi. Szobrász a filmgyárban, van egy kamasz lánya, és lapunkkal keresi a társát. Életéről egy sörözőben mesél. Hallgatom, szinte látom a gyerekkort, a fiatal férjet, a babának örülő apát, később a magányost, a kétségbeesett keresgélőt. Pedig Ferencnek nincsenek extra kívánságai. Ő csupán azt szeretné, ha a nő, aki rá vár, erotikus, jó, ha harmincöt és negyvenöt közötti, tudjon főzni, tartsa el magát, ne legyen rabja a diétáknak, az ezotériának. Ezek a fő szempontok, a hajszíne, a vallása, a politikai nézete mindegy, ha egyébként van közös téma, ha szinkronban vannak, magyarázza, majd félszegen hozzáteszi:

– Dohányzom, de egy nőért még a cigit is képes volnék letenni!
– A társ utáni vágy erős, noha Ferenc is átélt jó, kellemetlen és szörnyű élményeket.
– Egy asszony után, akivel hetekig leveleztem, kétszáz kilométert utaztam. Fantasztikusnak találtam minden tekintetben, a szex is jól működött. A második személyes találkozás után magamhoz költöttem. Hiba volt, csúnya véggel... Három hónapig bírtuk.

A VALLÁSOSNAK SOKKAL NEHEZEBB

Senkinek nem könnyű megtalálni azt, akire rábízta magát, akinek testét-lelkét átadja. Annak pedig, aki elvárja, hogy leendő társa azonos értékrendet valljon, legyen hite, még nehezebb. Géza keresztény, vallását gyakorló katolikus, hatvanéves pszichológus. Egyedülálló, öt-hat évvel fiatalabb katolikus asszonyt keres évek óta. Neki a vallás, az istenhit, a szimpátia fontos. Nem talál korban, gondolkodásban magához illő, egyházilag szabad nőt. Azt mondja, a nők gyakran följajnlkoznak, és nem értik, ha egy férfi nem akarja két randevú után az ágyba rángatni őket.

A Gézához hasonló szemléletűeknek segít majd az osztrák jogász-teológus, dr. Gudrun Kugler által – Ausztriában, Németországban – kitalált és sikerrel működtetett kathTreff .org honlap hamarosan induló hazai testvérlapja, a párKatt.hu, katolikus társtaláló. – Évek óta tapasztaljuk, hogy a hívőknek nem könnyű az ismerkedés, hogy óriási az igény arra, hogy a hasonló értékrendet valló emberek megtalálhassák egymást. Ez motiválta a honlap osztrák kitalálóját is, amikor arról döntöttek, hogy más országokban is elindítják a szolgáltatást – mondja Krúdy Zsófia.

– A párKatt.hu jelmondata: „Közösség társkeresőknek, akik szeretnék egymással megosztani hitüket és értékeiket.” Hívő katolikusként komolyan vesszük az egyház tanítását a házasságról, és abban szeretnénk közreműködni, hogy az egymásra találó pároknak közös céljuk legyen, hogy Istent meghívva az életükbe, együtt járják végig az útjukat. Komoly statisztikák igazolják, hogy a katolikus társkereső sikeressége az osztrákoknál, németeknél tizenöt százalék – ez megkötött egyházi házasságokat jelent –, ami messze meghaladja a más társkeresőknél igazolt két-három százalékos sikerességi arányt. Természetesen a regisztrálásnak és tagságnak vannak szabályai, követelményei, ami ahhoz kell, hogy csak azok jöjjenek és maradjanak meg a közösségben, akik valóban komolyan és valóban házastársat keresnek. Hisszük, hogy aki hűségesen keresi leendő házastársát, előbb-utóbb a Gondviselés segítségével meg is fogja találni. Ennek szeretnénk mi az eszközei lenni. „Ami az extra igényt illeti, egyre többen keresnek hívő, vallásos társat, az, hogy csak kék szemű, száznolcvan centinél magasabb lehet, ritka óhaj, fontosabb a belső érték.”